

کارایی انرژی

Energy Efficiency

مفهوم کارایی انرژی به معنای میزان ستاده تقسیم بر میزان نهاده انرژی به کاررفته در تولید ستاده است (Martinez, et al, 2019:12). این تعریف مشابه تعریف ذکرشده در مدل‌های ترمودینامیک است. در مدل‌های ترمودینامیک کارایی به صورت نسبت میزان حرارت تولیدی به نهاده به کاررفته در فرایند تولید حرارت معرفی می‌شود. برای مثال، اگر کارایی یک لامپ ۸٪ باشد، یعنی تنها ۸٪ انرژی در لامپ به روشنایی تبدیل می‌شود در حالی که ۹۲٪ انرژی در محیط از بین می‌رود. به هر حال، در مباحث ترمودینامیک تمایزی میان کیفیت بالا و پایین انرژی وجود ندارد. برای مثال، برق انرژی با کیفیت بالایی است که سطوح بالای محصولات با بهره‌وری بالا را در مقایسه با سایر نهاده‌ها تولید می‌کند (Griffen & Steele, 1986: 25).

در برخی از مطالعات برای احتساب کارایی از عکس نسبت ستاده مؤثر به نهاده‌های به کاررفته در تولید ستاده استفاده می‌کنند. برای مثال، کارایی یک ماشین به صورت میزان سوخت مصرف شده به ازای هر صد کیلومتر مسافت طی شده بیان می‌شود. بنابراین، استفاده کمتر از نهاده‌ها منجر به کارایی بیشتر در مصرف انرژی می‌شود. در بخش خانگی و تجاری شاخص متداول مصرف نهاده انرژی به ازای هر مترمربع بیان‌گر کارایی انرژی است و به این صورت میزان انرژی موردنیاز در بخش‌های خانگی و تجاری با مساحت ساختمان ارتباط مستقیم دارد. ولی در مورد سایر فعالیت‌ها در بخش‌های خانگی و تجاری مثل آشپزی، گرمایش آب و سایر موارد، ارتباطی بین وسعت ساختمان و مصرف انرژی نیست. در بخش حمل‌ونقل شاخص‌های فیزیکی عامل مصرف انرژی هستند. برای مثال، مصرف انرژی برای هر مسافر-کیلومتر یا برای هر تن-کیلومتر در حمل‌ونقل هوایی با توجه به مدت حمل‌ونقل متفاوت است. در بخش صنعت نیز کارایی انرژی به صورت مصرف انرژی به ازای هر تن

ستاده در این بخش معرفی می‌شود. در برخی از مطالعات، شدت انرژی به عنوان شاخصی از کارایی انرژی مطرح و ستاده برحسب پول سنجیده می‌شود. بنابراین، شدت انرژی به صورت نسبت نهاده انرژی به ازای هر دلار ستاده محاسبه می‌شود. بنابراین، شدت انرژی پایین‌تر به معنای سیستم انرژی کاراتر است (وره‌رامی، ۱۳۹۵: ۴۶).

از منابع انرژی می‌توان با صرفه‌جویی در مصرف آن‌ها در شرایط کاراتری استفاده کرد. روشنایی یکی از زمینه‌هایی است که کارایی کمی دارد، ولی مصرف انرژی بسیار بالایی خواهد داشت. اکثر لامپ‌ها کارایی تکنیکی اندکی حدود ۱۰ تا ۱۵٪ دارند و در واقع مصرف‌کنندگان معمولی از لامپ‌های ناکارآمد استفاده می‌کنند. تکنولوژی‌های ناکارا و غیرضروری نیز معمولاً هم‌راستا با سیاست‌گذاری‌های قیمتی ناکارا برای انرژی، طراحی ضعیف ساختمان‌ها و نبود آگاهی مردم از هدررفت انرژی است. دستگاه‌های گرم‌کننده و خنک‌کننده هوا در صورتی که ناکارآمد باشند باعث هدررفت انرژی می‌شوند. اگر ساختمان‌ها به خوبی عایق‌بندی شده باشند، امکان هدررفت انرژی کمتر است. بنابراین، ساختمان‌های قدیمی از ساختمان‌های جدید از منظر هدررفت انرژی ناکارتر هستند (احمدیان، ۱۳۷۸: ۷۵).

تلاش برای استفاده از وسایل انرژی‌بر کاراتر در صرفه‌جویی در مصرف انرژی بسیار مؤثر است. حمل‌ونقل بخشی است که در آن میزان هدررفت انرژی بسیار بالا است. در این بخش با تلاش برای به‌کارگیری وسایل با مصرف انرژی پایین، افزایش کارایی حمل‌ونقل و با تغییر ساختار حمل‌ونقل می‌توان هدررفت انرژی را کاهش داد. کارایی یک ماشین به طور متوسط در بلندمدت حدود ۱۵٪ است. وسایل نقلیه با موتورهای بهتر، جاده‌های بهتر و مدیریت بهتر ترافیک ابزارهایی هستند که مصرف سوخت در بخش حمل‌ونقل و شدت انرژی در این بخش را کاهش می‌دهند. از طرفی گسترش ارتباطات و الکترونیکی شدن فعالیت‌ها (مثل گسترش بانکداری الکترونیک) می‌تواند تا حدودی از مصرف انرژی در بخش حمل‌ونقل بکاهد.

گسترش بانکداری الکترونیک و ارتباطات اینترنتی منافع زیادی مثل کاهش تعداد پارکینگ‌ها و کاهش آلودگی زیست‌محیطی را با خود به همراه دارد. گسترش حمل‌ونقل عمومی نیز می‌تواند جایگزین مصرف شخصی شود و میزان مصرف انرژی را کاهش دهد. به‌عنوان یک راهکار نوین در مطالعات اخیر، تلاش برای عریض کردن جاده‌ها بر کاهش ترافیک و کنترل مصرف انرژی در بخش حمل‌ونقل بسیار مورد توجه قرار گرفته است (ورهرامی، ۱۳۹۵: ۶۱).

کتاب‌شناسی

احمدیان، مجید (۱۳۷۸). *اقتصاد نفت*، تهران: پژوهشکده اقتصاد دانشگاه تربیت مدرس.
ورهرامی، ویدا (۱۳۹۵). *اقتصاد انرژی*، تهران: انتشارات دنیای اقتصاد.

Griffen, James M, Steele, Henry B (1986). *Energy Economics and Policy*, Academic Press Collection.

Martinez, D, Ebenhack, B, Wagner, T. (2019). *Energy Efficiency, Concepts and Calculations*, Elsevier Science Publication

ویدا ورهرامی

عضو هیئت علمی دانشگاه شهید بهشتی